

## Usnesení

Krajský soud v Praze jako soud druhého stupně projednal v neveřejném zasedání konaném dne 28. listopadu 2018 stížnost **odsouzeného L. N., narozeného** proti usnesení Okresního soudu v Nymburce číslo jednací 1 PP 49/2018-51 ze dne 8. listopadu 2018 a rozhodl

**takto :**

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost odsouzeného **zamítá**.

## Odůvodnění

Napadeným usnesením byla zamítnuta žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem ve výroku napadeného usnesení uvedeným. Důvodem pro zamítnutí žádosti je závěr soudu, že odsouzený neprokázal polepšení a dále od něj nelze očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

Proti usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost, kterou zdůvodnil prostřednictvím obhájce. Zopakoval v ní argumenty uplatněné již v žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu a vyzdvihl, že po celou dobu výkonu trestu je hodnocen velmi dobře bez jakýchkoliv připomínek, jako člověk, který si plní své povinnosti, aktivně působí v kroužku stolního tenisu a češtiny a ve volnu se rovněž aktivně zapojuje do prací zabezpečujících chod věznice. Byl mu schválen volný pohyb po věznici a byl zařazen do projektu otevřené věznice, za tu dobu mohl 5x opustit věznici. Jednání, za které byl kázeňsky potrestán, spočívalo pouze v tom, že využil k návratu do věznice z časových důvodů odvoz manželky. Připomněl též, že má zajištěné bydlení s rodinnou, rovněž jako OSVČ má možnost zaměstnání. Pokud bude výdělečně činný, bude moci splácet poškozenému škodu ve větším rozsahu než nyní. Navrhl závěrem stížnosti, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a sám rozhodl tak, že se z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propouští.

Krajský soud přezkoumal v rozsahu ustanovení § 147 odst.1 tr.ř. správnost výroku napadeného usnesení, proti kterému mohl stěžovatel podat stížnost, a řízení předcházející napadenému usnesení, s námitkami stížnosti odsouzeného však nemohl vyslovit souhlas.

Je tomu tak proto, že okresní soud provedl procesně správným způsobem dokazování v rozsahu potřebném pro posouzení žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody a po zvážení všech zjištěných skutečností zcela oprávněně dospěl k závěru, že odsouzený splnil podmínku spočívající ve výkonu poměrné části trestu, tedy jeho jednu třetinu, k čemuž došlo dnem 17.6.2018, doplněnou o to, že nynější žádost podal až šest měsíců po té, co nabylo právní mocí zamítavé rozhodnutí o jeho předchozí žádosti.

Ve shodě s okresním soudem má i krajský soud za to, že odsouzený svým chováním a plněním povinností doposud neprokázal polepšení. Na jednu stranu ve prospěch prokázaného polepšení svědčí zařazení odsouzeného do projektu otevřené věznice, fakt, že dosáhl za práci ve prospěch věznice čtyř kázeňských odměn. Na druhou stranu však nelze nevidět, že odsouzený projevil nekritičnost nad svým jednáním tím, že nenastoupil výkon trestu včas, a v jeho prospěch nesvědčí ani skutečnost, že při opuštění věznice postupoval v takovém rozporu s pravidly upravujícími výkon trestu, že mu byl uložen (byť podmíněný) kázeňský trest. Pro prokázání polepšení je vyžadováno soustavné dosahování kladných výsledků a k tomu u odsouzeného zatím nedošlo. Druhé zákonné podmínky tak odsouzený bezezbytku nevyhověl.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

Krajský soud dále zdůrazňuje, že institut podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nebyl do zákona zakotven proto, aby za dobré chování, případně dobrou práci ve výkonu trestu, byl pachatel automaticky podmíněně propuštěn po odpykání stanovené doby bez zřetele k účelu trestu. Podmíněné propuštění je totiž na místě jen tehdy, když vzhledem k účelu trestu a dalším okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život a že tu není pro společnost příliš velké riziko recidivy.

Pokud se týká prognózy dalšího života odsouzeného, pozitivem je, že odsouzený má dobrou předsevzetí, má urovnané rodinné vztahy, má zajištěné bydlení, má možnost zaměstnání. V případě odsouzeného však příčina spáchání trestné činnosti netkvěla v absenci domova či v absenci zaměstnání a nedostatku finančních prostředků. Odsouzený je totiž speciální recidivista přečinu výtržnictví podle 358 tr. zákoníku (ale i trestného činu ublížení na zdraví podle 146 tr. zákoníku). Ačkoliv mu dvakrát byl uložen podmíněně odložený trest odnětí svobody, spáchal trestný čin výtržnictví znovu, právě za třetí odsouzení v řadě nyní vykonává trest. Trestné činnosti se v tomto případě dopustil velmi krátce po skončení zkušební doby předchozího podmíněného odkladu výkonu trestu a je nutno konstatovat, že škodlivost jeho jednání výrazně gradovala. To však není vše, i po uložení nepodmíněného trestu, který nyní odsouzený vykonává, se znovu dopustil stejné trestné činnosti. To vše v souhrnu značí, že odsouzený je více kriminálně narušený, že od páčání trestné činnosti ho neodradila ani pohrůžka podmíněně odloženým trestem, ani vědomí, že mu již nepodmíněný trest byl uložen. Za těchto okolností, kdy úkolem soudu je mimo jiné i chránit společnost před pachateli trestných činů, se krajský soud přiklání k tomu, že přes všechna pozitiva na straně odsouzeného je riziko spáchání další trestné činnosti neúměrně vysoké. Odsouzený měl řadu příležitostí k vedení řádného života, ale nevyužil jich, zatím dle názoru krajského soudu shodného s názorem okresního soud nedává dostatečnou záruku, že nyní již tomu bude jinak. Třetí zákonné podmínce tedy odsouzený rovněž nevyhověl, a též proto nelze jeho žádosti vyhovět. Krajský soud ještě dodává, že zhodnocením dosavadního vývoje života odsouzeného nedochází k porušení zásady „ne bis in idem“ (zákaz dvojího přihlížení k témuž), neboť i z řady rozhodnutí Ústavního soudu ČR je zřejmé (např. sp. zn. I. ÚS 521/15, sp.zn. III.ÚS 82/2017, sp.zn. I.ÚS 174/98, sp. zn. II. ÚS 3286/13 a dalších), že komplexní a souhrnné zohlednění trestní minulosti odsouzeného včetně zhodnocení, jak se uplatnily předchozí preventivní či represivní postihy, je zásadní pro zodpovězení otázky, zda od odsouzeného lze očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

Krajský soud tedy uzavírá, že plně souhlasí se závěrem okresního soudu, že odsouzený nevyhověl komplexně všem podmínkám § 88 odst.1 tr.zákoníku. Za tohoto stavu věci, když okresní soud postupoval procesně správně, stížnost odsouzeného jako nedůvodnou podle § 148 odst.1 písm.c) tr.ř. zamítl.

#### **Poučení:**

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 28. listopadu 2018

Mgr. Josef Gotěk v.r.  
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková